

Els barems de la formació permanent

Acabada l'Escola d'Estiu, que manté la seva vitalitat malgrat les adversitats, i ja a l'inici d'un nou curs, en el transcurs del qual el Col·legi continua plantejant una oferta de formació permanent d'una gran qualitat, com pot comprovar-se en aquest mateix número de l'Agenda, potser ha arribat el moment de fer una reflexió sobre aquest tema. Que la formació permanent del professorat gairebé ha desaparegut com el Guadiana (o com l'aigua de la Maladeta, que desapareix al forat d'Aigualluts), és una evidència que no es pot negar. No ho nega ni la mateixa administració, que a l'hora de fer rutllar l'educació d'aquest país amb un pressupost insuficient derivat de l'ofec econòmic a què estem sotmesos, ha optat per prioritzar, i a un dels aspectes als quals els ha tocat el rebre ha estat la formació permanent. "Haurem de fer dejuni de formació permanent", se'ns va dir quan va començar aquest malson inacabable de les retallades. D'acord, d'acord, vam dir (però no és que hi estiguéssim d'acord!). Teníem clar que nosaltres continuariem endavant amb la nostra tasca de formació permanent, que fa molts anys que fem i que és d'una qualitat de la qual estem orgullosos i que és essencial i imprescindible per a la millora de la professió docent. I que ho faríem d'acord amb les facultats que ens atorga la Llei de Col·legis de Catalunya i la mateixa LEC.

Acabada l'Escola d'Estiu, que manté la seva vitalitat malgrat les adversitats, i ja a l'inici d'un nou curs, en el transcurs del qual el Col·legi continua plantejant una oferta de formació permanent d'una gran qualitat, com pot comprovar-se en aquest mateix número de l'Agenda, potser ha arribat el moment de fer una reflexió sobre aquest tema.

En tant que els col·legis professionals són fonamentals per a l'adequació de les professions a les necessitats socials, és inqüestionable que un dels rols que han d'exercir és precisament el d'acompanyament dels joves des que acaben els seus estudis universitaris fins a incorporar-se a la vida professional

Que la formació permanent del professorat gairebé ha desaparegut com el Guadiana (o com l'aigua de la Maladeta, que desapareix desapareix al forat d'Aigualluts), és una evidència que no es pot negar. No ho nega ni la mateixa administració, que a l'hora de fer rutllar l'educació d'aquest país amb un pressupost insuficient derivat de l'ofec econòmic a què estem sotmesos, ha optat per prioritzar, i a un dels aspectes als quals els ha tocat el rebre ha estat la formació permanent. "Haurem de fer dejuni de formació permanent", se'ns va dir quan va començar aquest malson inacabable de les retallades.

En cap cas s'ha d'entendre com un programa orientat a la recerca de feina a la manera de borsa de treball, sinó que es tracta d'un programa definit a partir de generar uns espais físics i virtuals de debat, reflexió i treball en xarxa, alternant amb sessions periòdiques de formació en habilitats

D'acord, d'acord, vam dir (però no és que hi estiguéssim d'acord!). Teníem clar que nosaltres cont nuariem endavant amb la nostra tasca de formació permanent, que fa molts anys que fem i que és d'una qualitat de la qual estem orgullosos i que és essencial i imprescindible per a la millora de la professió docent. I que ho faríem d'acord amb les facultats que ens atorga la Llei de Col·legis de Catalunya i la mateixa LEC. És cert que a partir d'aleshores molts professors hem continuat volent formant-nos, i hem dedicat una part del nostre temps lliure a aquesta finalitat, cosa que honora els que ho han fet i que diu molt a favor de la seva professionalitat. Però, ens cal més suport de l'Administració. I suport no vol dir diners. El suport que reclamem és que els barems de mèrits per a les oposicions, i per la carrera professional, reconguin de manera justa la formació permanent. Als professors no se'ns pot demanar que renunciem a que aquesta formació sigui "retribuïda" amb una puntuació que sigui adequada i no simbòlica. Ja hi són, aquestes puntuacions, se'ns pot objectar. Sí que hi són, però els barems actuals estan dissenyats perquè els punts obtinguts a través de la formació permanent no siguin imprescindibles. El professorat se n'ha adonat. Encara hi ha qui vol formar-se, és cert. Però, ¿podem continuar per aquest camí? ¿Podem continuar mantenint la incoherència d'omplir-nos la boca amb la necessitat de la formació permanent de totsels ciutadans al llarg de la vida, i alhora desatendre la formació permanent dels que estan destinats a impartir-la? Ja sabem que ser coherents al 100% és impossible, però tampoc no podem ser incoherents de manera flagrant. Volem una mica de coherència en el tema de la formació permanent. Només en volem una mica. Si us plau.

És un programa clarament orientat a dotar els interessats dels coneixements, habilitats i mecanismes que els facilitin la seva entrada a la vida professional, amb totes les seves possibilitats

